

نام آزمون: عربی ۱ درس ۵ تا ۸

زمان برگزاری: ۳۰ دقیقه

۱	<p>أَيُّ عِبَارَةٍ لَيْسَ فِيهَا كَلِمَةُ الْجَمْعِ؟</p> <p>١ دَهَبَ الْفَوَاصِنُ إِلَى أَعْمَاقِ الْمُحِيطِ.</p> <p>٢ يُدِيرُ الْحَرْبَاءُ عَيْنَيْهَا فِي اتِّجَاهَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ.</p> <p>٣ إِنَّ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ.</p> <p>٤ لَقَدْ أَتَشَدَّ الشَّاعِرَانِ الْكَبِيرَانِ قَصِيدَتَيْنِ عِنْدَ مُشَاهَدَتِهِمَا إِبْرَانَ كِسْرَى.</p>
۲	<p>أَيُّ كَلِمَتَيْنِ غَيْرُ مُتَضَادَّتَيْنِ؟</p> <p>١ سَائِلٌ - جَامِدٌ</p> <p>٢ يَنْبُوعٌ - عَيْنٌ</p> <p>٣ سَلَمٌ - حَرْبٌ</p> <p>٤ ظَلَامٌ - ضِيَاءٌ</p>
۳	<p>أَيُّ كَلِمَةٍ جَمْعٌ صَحِيحٌ؟</p> <p>١ ذَنْبٌ - دُنُوبٌ</p> <p>٢ مَلِكٌ - مُلُوكٌ</p> <p>٣ إِتِّجَاهٌ - إِتِّجَاهَيْنِ</p> <p>٤ صَاحِبٌ - مُصَاحِبَةٌ</p>
۴	<p>فِي أَيِّ عِبَارَةٍ تَوَجَّدَ الْكَلِمَةُ الْمُتَرَادِفَةُ لـ «عَيْنٌ»؟</p> <p>١ هُنَاكَ غَابَةٌ خَضْرَاءُ وَ نَهْرٌ مَلِيٌّ بِالْمِيَاهِ حَوْلَ مَدِينَتِنَا.</p> <p>٢ لِلطَّاوُوسِ ذَنْبٌ جَمِيلٌ لَا يَوْجَدُ مِثْلُهُ فِي الْحَيَوَانَاتِ الْأُخْرَى.</p> <p>٣ فِي الْقَرْيَةِ يَنْبُوعٌ بِالْقُرْبِ مِنَ الشَّلَالِ.</p> <p>٤ الْأَسْمَاكُ الْمُضِيئَةُ تُحَوِّلُ ظَلَامَ الْبَحْرِ إِلَى نَهَارٍ مُضِيٍّ.</p>
۵	<p>عَيْنِ الْمَفْهُومِ الصَّحِيحِ.</p> <p>١ حَيَوَانٌ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَرَى فِي اتِّجَاهَيْنِ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ الْيَوْمَةَ</p> <p>٢ يُعَادِلُ النَّمِصِيَّةَ فِي الْمَعْنَى: الذَّنْبُ</p> <p>٣ عَمَلٌ / يُسَاعِدُ الْبِكْتِيرِيَا: الْوَقَايَةُ</p> <p>٤ مَادَّةٌ نَأْكُلُهَا مَعَ الْأَكْلِ: الزَّيْتُ</p>
۶	<p>عَيْنِ الْمَفْعُولِ مِضَافاً وَ مَوْصُوفاً مَعاً:</p> <p>١ التَّلْمِيزَاتُ يَكْتُبْنَ حُلَّ لِلْمَسَائِلِ الدَّرْسِيَّةِ!</p> <p>٢ لَا تُؤَيِّدُ آرَاءَ هَذَا الْعَالَمِ فِي الْجُلُوسَاتِ الْعِلْمِيَّةِ!</p> <p>٣ يُتَّفَقُ عِبَادَةُ اللَّهِ الصَّالِحُونَ أَمْوَالَهُمْ لِلْمَسَاكِينِ!</p> <p>٤ يَا بَنِي! اجْعَلْ سَمَكَكَ الْحَمْرَاءَ فِي النَّهْرِ!</p>
۷	<p>عَيْنِ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاعِينِ:</p> <p>١ المنيرة، المناطق</p> <p>٢ المضيئة، مناطق</p> <p>٣ منيرة، مناطق</p> <p>٤ المنيرة، المناطق</p> <p>فَكَيْفَ تُشَاهِدُ الشَّمْسُ فِي مُخْتَلِفَةٍ.</p>
۸	<p>عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي تَعْيِينِ الْخَبَرِ:</p> <p>١ هَؤُلَاءِ الْمُعَلِّمُونَ فِي الصَّفِّ ← الْمُعَلِّمُونَ</p> <p>٢ هَؤُلَاءِ أُمَهَاتُ فِي الْجُلُوسَةِ ← فِي الْجُلُوسَةِ</p> <p>٣ أُولَئِكَ رِجَالٌ يَلْعَبُونَ فِي الْمُسَابَقَةِ ← رِجَالٌ</p> <p>٤ هَؤُلَاءِ الطَّالِبَانِ يَقْرَأَانِ دَرْسَهُمَا ← الطَّالِبَانِ</p>
۹	<p>عَيْنِ مَا فِيهِ الْخَبَرُ مِنْ نَوْعِيهِ: الْأَسْمِ وَ الْجُمْلَةِ:</p> <p>١ دَوْرَ الدَّلَافِينِ فِي تَمْيِيزِ أَمَاكِنِ تَجَمُّعِ الْأَسْمَاكِ أَمْرٌ مَهْمٌ لِلْإِنْسَانِ!</p> <p>٢ الدَّلَافِينُ عَدُوَّةٌ لِسَمَكِ الْفَرَسِ فَحِينَمَا تَرَاهُ تَتَجَمُّعُ حَوْلَهُ وَ تَقْتُلُهُ!</p> <p>٣ هَذِهِ الْحَيَوَانَاتُ تُحَيِّرُنَا جَدًّا فِي أَسْلُوبِ حَيَاتِهَا وَ كَثَرَةِ جَمَالِهَا!</p> <p>٤ الدَّلَفِينُ حَيَوَانٌ ذَكِيٌّ وَ هُوَ يُحِبُّ الْإِنْسَانَ وَ مُسَاعَدَتَهُ مَهْمَا أَمَكِنَ!</p>

۱۰	عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي تَعْيِينِ الْفَاعِلِ: ۱) لَا تَتَحَرَّكُ عَيْنُ الْيَوْمَةِ ← «هِيَ» المستتر ۲) فِي الْمَسَاءِ الطُّفْلُ جَاءَ ← «الطُّفْلُ» اسم ظاهر ۳) لَا تَذْهَبِي إِلَى الْجَبَلِ ← «ي» ضمير بارز ۴) أَكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ← «نَا» ضمير بارز
۱۱	عَيْنِ الْعِبَارَةِ الَّتِي جَاءَ فِيهَا الْفَاعِلُ: ۱) يُصْنَعُ الْخُبْزُ مِنَ الْعَجِينِ. ۲) كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ۳) خَيْرُ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ غُيُوبَكُمْ. ۴) تَفَكَّرْ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَبْعِينَ سَنَةً.
۱۲	عَيْنِ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ غَيْرِ الصَّحِيحِ. ۱) ثَمَرَةُ الْعِلْمِ إِخْلَاصُ الْعَمَلِ. / اخلاص: خبر ۲) أَحْسَدُ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ الثَّارُ الْحَطَبَ. / الْحَطَبَ: مفعول ۳) فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ / الله: مبتدأ ۴) حُسْنُ الْأَدَبِ يُسْتَرْقَبُ النَّسَبُ / الْأَدَبِ: مضاف إليه
۱۳	عَيْنِ مَبْتَدَأٍ مَوْصُوفٍ وَ مَاضٍ: ۱) جَارَتْنا حَنُونٌ وَ صَبُورٌ وَ شَكُورٌ دَائِمًا! ۲) مَعْلَمُ الْمَدْرَسَةِ مَشْفُوقٌ جَدًّا بِالنَّسْبَةِ إِلَى الْمَدِيرِ! ۳) أَطْفَالُ الْمَجْتَمَعِ الْمُجْتَهِدُونَ افْتِخَارٌ عَظِيمٌ لَنَا! ۴) عَمَلُ الْقَرْيَةِ مُجَدِّدُونَ فِي كَسْبِ الْحَلَالِ!
۱۴	عَيْنِ مَا يَصِفُ الْمَفْعُولَ: ۱) يُوَكِّدُ الْأَطِبَاءُ عَلَى أَكْلِ الْعَسَلِ الطَّبِيعِيِّ! ۲) لِيَعْرِفَ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ الْمُطْمَئِنَّةَ فِي الْحَيَاةِ! ۳) تَزَيَّنْ بِاَلْأَخْلَاقِ الْحَسَنَةِ تَقَرَّبَكَ مِنْ رِضَى اللَّهِ تَعَالَى! ۴) رَبَّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى!
۱۵	عَيْنِ الْخَبَرِ يَأْتِي قَبْلَ مَبْتَدَأِهِ: ۱) يَرْسِلُ الْغُرَابُ أَخْبَارَ الْغَايَةِ! ۲) لِلْبَيْطِ غَذَّةٌ طَبِيعِيَّةٌ بِالْقَرَبِ مِنْ ذَنْبِهَا! ۳) بَوْمٌ طَائِرٌ يَسْكُنُ فِي الْأَمْكَانِ الْمَتْرُوكَةِ! ۴) الْحَرْبَاءُ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَدِيرَ عَيْنِيهَا فِي إِتْجَاهَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ!
۱۶	«لَا شَكَّ أَنَّ كَيْفِيَّةَ اسْتِعْمَالِ الْأَعْشَابِ الطَّبِيعِيِّ عِنْدَ الْحَيَوَانَاتِ الصَّحْرَاوِيَّةِ وَالطَّيُورِ، قَدْ سَاعَدَتْ الْإِنْسَانَ فِي صُنْعِ الْأَدْوِيَةِ»: ۱) چگونگی به کارگیری گیاهان طبی نزد حیوانات صحرایی و پرندگان، بدون شک به انسان در ساختن داروها کمک کرده است! ۲) چگونگی به کار گرفتن گیاهان پزشکی در حیوانات بیابانی و پرندگان، بلاشک به انسان در ساخت داروها کمک کرده بود! ۳) بدون شک نحوه کاربرد گیاهان دارویی نزد حیوانات و پرندگان صحرایی، به انسان در پیدایش داروها یاری رسانده است! ۴) بلاشک نحوه کاربرد گیاهان پزشکی در حیوانات و پرندگان بیابانی به انسان برای ایجاد داروها باری رسانده بود!
۱۷	عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجُمَةِ: عَلَيْنَا أَنْ نَحْتَرِمَ الْأَدْيَانَ إِلَّالهِيَّةَ وَ حُرِّيَّةَ الْعَقِيدَةِ مَعَ احْتِفَازٍ كُلِّ مَنْا بِعَقَائِدِنَا: ۱) مَا بِهِ دِيَانِ الْهَى وَ آزادی عقیده احترام می‌گذاریم و هر یک از ما عقایدمان را حفظ می‌کنیم. ۲) بِرِمَاسْتْ که به دیان خداوند و آزادی اندیشه با حفظ کردن اعتقاداتمان احترام بگذاریم. ۳) مَا بایده به دیان الهی و آزادی عقیده همراه حفظ هر یک از ما به عقایدمان احترام بگذاریم. ۴) بِرِ هِمَّةِ مَا وَاجِبْ است که دیان الهی را محترم بشماریم و آزادی عقیده بر اساس حفظ عقایدمان داشته باشیم.
۱۸	«يَسْتَطِيعُ السَّائِقُ أَنْ يَذْهَبَ إِلَى الْمَدَائِنِ مَعَ سِتَّةِ مُسَافِرِينَ فِي سِيَارَتِهِ»: ۱) راننده می‌تواند با ماشینش به همراه شش نفر به مدائن برود. ۲) راننده می‌تواند شش نفر را با ماشینش به مدائن ببرد. ۳) راننده می‌توانست به همراه شش مسافر با ماشین به مدائن برود. ۴) راننده می‌تواند با شش مسافر در ماشینش به مدائن برود.

عَيْنُ الصَّحِيحِ: «لِلْحَيَوَانَاتِ لُغَةٌ عَامَّةٌ تَسْتَطِيعُ مِنْ خِلَالِهَا أَنْ تَتَفَاهَمَ مَعَ بَعْضِهَا».

- ۱۹
- ۱) زبان عمومی حیوانات باعث می شود که آن ها بتوانند با هم به تفاهم برسند.
- ۲) حیوانات زبانی مشترک دارند که می توانند با هم ارتباط برقرار کنند.
- ۳) زبان مشترک حیوانات باعث می شود بتوانند از طریق آن همدیگر را بفهمند.
- ۴) حیوانات زبانی مشترک دارند که توسط آن می توانند همدیگر را بفهمند.

عَيْنُ التَّرْجَمَةِ غَيْرُ الصَّحِيحَةِ.

- ۲۰
- ۱) أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادِهِ، : بندگان خدایی که نسبت به بندگان سودمندتر هستند را بیشتر دوست دارم.
- ۲) رَبَّنَا، إِنَّكَ مَنْ تَدْخُلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ، : پروردگارا، هر که را تو به آتش افکني، او را خوار ساخته ای
- ۳) حُسْنُ الْأَدَبِ يَسْتَرْفِيهِ النَّسَبُ، : با ادب بودن بدی نسب را می پوشاند.
- ۴) أَكْبَرُ الْحُمَقِ الْإِغْرَاقُ فِي الْمَدْحِ وَالذَّمِّ، : بزرگ ترین نادانی اغراق کردن در ستایش و نکوهش است.

درس ششم

عَيْنُ الْفِعْلِ الَّذِي لَا يُمَكِّنُ أَنْ يُقْرَأَ مَجْهُولًا (على حسب المعنى):

- ۲۱
- ۱) أَخْبَرْتُ الطَّالِبَاتِ كُلَّهُنَّ بِهَذَا الْخَيْرِ الْمَهْمِ!
- ۲) أَرْضَعْتُ الْأُمَّ الْحَنُونَ وَلَدَهَا وَ هُوَ صَغِيرٌ جَدًّا!
- ۳) أَرْسَلْتُ قَوَانِينَ الشَّرِيعَةِ فِي الْكُتُبِ السَّمَاءِيَّةِ لِلنَّاسِ!
- ۴) أَغْلَقْتُ أَبْوَابَ الْمَدْرَسَةِ يَوْمَ أَمَسَ بِسَبَبِ الْأَمْطَارِ الْكَثِيرَةِ!

عَيْنُ الْفِعْلِ مَجْهُولًا (بالنظر إلى المعنى):

- ۲۲
- ۱) أُريدُ أَنْ تُخْبِرَ صَدِيقَكَ أَنَّ لَحْظَةَ اللَّقَاءِ قَرِيبَةٌ!
- ۲) لَا تَسْمَحْ أَنْ يَتْرَكَ احْتِرَامَ الْفُقَرَاءِ بِسَبَبِ فَقْرِهِمْ!
- ۳) كَيْفَ يُمَكِّنُ أَنْ لَا نَكْرَمَ مَنْ يَسِيطُ لَنَا وَجْهَهُ دَائِمًا!
- ۴) أَكْرَمَ مَعْلَمِي بِإِطَاعَتِهِ وَ هُوَ يَمْنَحُ لِي مَا عِنْدَهُ مِنَ الْعِلْمِ!

عَيْنُ الْخَطَا فِي الْبِنَاءِ لِلْمَجْهُولِ:

- ۲۳
- ۱) كَتَبَ الطَّالِبُ الْمَقَالََةَ. ← كُتِبَتِ الْمَقَالََةُ.
- ۲) يَحْتَرُمُ صَدِيقِي الْوَالِدِينَ. ← يُحْتَرَمُ الْوَالِدِينَ.
- ۳) سَمِعْتُ صَوْتًا مِنْ بَعِيدٍ. ← سَمِعَ صَوْتٌ مِنْ بَعِيدٍ.
- ۴) قَرَأْتُ الطَّالِبَةُ الدَّرْسَ. ← قُرِئَتِ الدَّرْسُ.

عَيْنُ الْعِبَارَةِ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا فِعْلٌ مَجْهُولٌ.

- ۲۴
- ۱) وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ.
- ۲) أَنْزَلَ الْقُرْآنَ لِهِدَايَةِ الْإِنْسَانِ.
- ۳) عَلَّمَكَ الْمَعْلَمُ الدَّرْسَ.
- ۴) أَنْظَرُوا إِلَى الْمَوْجُودَاتِ كَيْفَ خُلِقَتْ.

عَيْنُ مَا لَا نَعْرِفُ فَاعِلَهُ:

- ۲۵
- ۱) أَفَلَا يُنْظَرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ.
- ۲) أَطَاعَهُ كَثِيرٌ مِنَ الْأُمَمِ وَ اسْتَقْبَلُوهُ لِعِدَالَتِهِ وَ هَيْبَتِهِ.
- ۳) الْأَشَارِقُونَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَنَا وَ يَنْهَبُونَ أَمْوَالَنَا.
- ۴) يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ.

عَيْنُ مَا نَعْرِفُ فَاعِلَهُ:

- ۲۶
- ۱) عَالِمٌ يُنْتَفَعُ بِعِلْمِهِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ!
- ۲) أَفْتَشْ عَنْ مَعْجَمٍ يَسَاعِدُنِي فِي فَهْمِ النُّصُوصِ!
- ۳) تُضْطَرُّ إِلَى الْكَذِبِ عِدَّةَ مَرَّاتٍ فَتَفْشَلُ فِي حَيَاتِكَ!
- ۴) تُعَذِّبُ الدُّكْتُورَةُ (أَنَّهُ مَارَى شَمِيلٍ) مِنَ الشَّهْرِ الْمَشْرِقِيِّ!

«كَتَبَ حَمِيدٌ رِسَالَةً لِصَدِيقِهِ» إِنَّتِخِبَ الْجُمْلَةُ الَّتِي فِعْلُهَا مَجْهُولٌ.

- ۲۷
- ۱) كَتَبْتُ رِسَالَةً لِصَدِيقِ حَمِيدٍ.
- ۲) كَتَبَ رِسَالَةً لِصَدِيقِهِ.
- ۳) كَتَبْتُ حَمِيدٌ رِسَالَةً لِصَدِيقِهِ.
- ۴) كَتَبَ رِسَالَةً لِصَدِيقِ حَمِيدٍ.

۲۸	<p>۱) إِنَّهُ أَصْلَحَ حَيَاتُهُمْ وَ عَلَّمَهُمْ كَيْفَ يَعِيشُونَ.</p> <p>۲) قُرِأتِ هَذِهِ الْآيَةُ الْقُرْآنِيَّةُ فِي الْإِضْطِفَافِ الصَّبَاحِيِّ: «خُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا».</p> <p>۳) أُنْزِلَ اللَّهُ الْقُرْآنَ لِلنَّاسِ لِيَهْتَدُوا بِهِ.</p> <p>۴) أَمَرُوا أَنْ يَعْمَلُوا الْخَيْرَ وَ يُسَاعِدُوا النَّاسَ قَدْرَ إِسْتِطَاعَتِهِمْ.</p>
۲۹	<p>۱) أَوَّلِيكَ الرَّجَالُ تَخَلَّصُوا مِنَ الْأَخْلَاقِ السَّيِّئَةِ.</p> <p>۲) أَصْدَقَائِي، أَنْتُمْ تُجْزَوْنَ بِمَا فَعَلْتُمْ مِنَ الْخَيْرِ لِلْآخَرِينَ.</p> <p>۳) الْأَطْلَابُ الْأَذْكِيَاءُ يُكْرَمُونَ أَسَاتِدَتِهِمْ وَ يَحْتَرِمُونَهُمْ.</p> <p>۴) الْعُمَالُ يُحْدِثُونَ حُفْرَةً كَبِيرَةً فِي الْأَرْضِ.</p>
۳۰	<p>۱) خَيْرِ شَبَابِنَا أَسْتَشْهِدُوا فِي الدِّفَاعِ عَنَّا!</p> <p>۲) يَبْجَلُ الْمَعْلَمُ مَنْ يَبْنِي وَ يَنْشِئُ أَنْفُسًا وَ عَقُولًا!</p> <p>۳) أَحَدُ الرِّجَالِ إِرْتَكَبَ الْمَعَاصِيَ بَعْدَ أَنْ كَثُرَ أَمْوَالُهُ!</p> <p>۴) أَيْمَنُ لَكَ أَنْ تَغَيِّرَ عِزْمَكَ لِلذَّهَابِ إِلَى خَارِجِ الْمَدِينَةِ!</p>
۳۱	<p>۱) أَطْلُبُ مِنْكُمْ أَنْ (.....) فِي بِنَاءِ هَذَا السَّدِّ. (تُسَاعِدَنِي)</p> <p>۲) (.....) النَّاسَ (.....) بِنَا عِنْدَمَا دَخَلْنَا الصَّلَاةَ. (كَانُوا - يَرْحَبُونَ)</p> <p>۳) إِنَّ الثَّقَلَ (.....) فِي أُمُورٍ كَثِيرَةٍ. (يُسْتَعْدَمُ)</p> <p>۴) أَمَرَهُمْ ذَوَالْقُرَيْنِ بِأَنْ (.....) بِالْجَدِيدِ وَ النَّحَاسِ. (يَأْتُوا)</p>
۳۲	<p>۱) إِنَّ الْعَضْبَ يَجْلِبُ الْمَفَاسِدَ إِلَى الْمَجْتَمَعِ الْمَعَاصِرِ.</p> <p>۲) نُصِبَتِ الْخِيَامُ قَبْلَ بَدَايَةِ الشَّعَائِرِ لِلْحَجَّاجِ.</p> <p>۳) تُفَرِّحُ الْأَلْعَابُ الْمُنَوَّعَةُ الْأَطْفَالَ كَثِيرًا.</p> <p>۴) يُجْلِسُ الْمَعْلَمُ التَّلْمِيزَ الْمَشَاغِبَ بِالْإِكْرَاهِ.</p>
۳۳	<p>۱) يُعْرِفُ الْمَجْرِمُونَ بِسِيَمَاهُمْ.</p> <p>۲) إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ.</p> <p>۳) هَلْ حُضِرْتَ الْبُرْ؟</p> <p>۴) هُوَ الَّذِي يُنْصَرُّ الْمَظْلُومِينَ.</p>
۳۴	<p>۱) تَمَرَّرَ أَفْوَاحُنَا عِنْدَمَا يُصَيِّبُنَا الرِّكَامُ إِصَابَةً!</p> <p>۲) إِنْ مَلَنْتَ قُلُوبُنَا إِيمَانًا لَا تَدْخُلُ الدُّنُوبُ فِيهَا!</p> <p>۳) تُؤَكِّدُ ظَوَاهِرُ الطَّبِيعَةِ الْكَثِيرَةِ أَنَّ الْعَالَمَ مَا خُلِقَ عَبَثًا!</p> <p>۴) قَالَ الطَّبِيبُ تَعَدَّ الْأَصْوَاتُ الْمَرْتَفَعَةَ تَهْدِيدًا لِسَمْعِنَا!</p>
۳۵	<p>۱) شَاهَدْتُ الْأَصْنَامَ مَكْسَرَةً إِلَّا الصُّنَمَ الْكَبِيرَ</p> <p>۲) ظَهَرَتْ بِنَايِيعِ الْحِكْمَةِ مِنْ قَلْبِهِ عَلَى لِسَانِهِ.</p> <p>۳) تُحَدَّرُ أَصْوَاتُ الْغَرَابِ بَقِيَّةَ الْحَيَوَانَاتِ</p> <p>۴) أُنْشَدَتْ أَيْبَاتٌ كَثِيرَةٌ حَوْلَ طَاقِ كَسْرَى فِي الْمَدَائِنِ.</p>
۳۶	<p>۱) لَا يُدَافِعُ عَنِ الْوَطَنِ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ نَهْتَمُّ بِأُمُورِ النَّاسِ.</p> <p>۲) قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أُعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ.</p> <p>۳) إِنَّ بَعْضَ الظُّلْمِ أَنْتُمْ وَ لَا تَجَسَّسُوا وَ لَا تَغْتَبِ بَعْضُكُمْ بَعْضًا.</p> <p>۴) كَانَ النَّاسُ يَرْجَوْنَ بِهِ فِي مَسِيرِهِ بِسَبَبِ عَدَالَتِهِ.</p>
۳۷	<p>۱) نفرات ارتش ذوالقرنین دو برابر نفرات ارتش یاجوج و ماجوج بود، پس با تصمیم گیری آن‌ها را غارت کرده بودند.</p> <p>۲) تعداد سپاه ذوالقرنین برابر تعداد سپاه یاجوج و ماجوج بود، پس تصمیم گرفته بودند آن‌ها را غارت کنند.</p> <p>۳) تعداد ارتش ذوالقرنین دو برابر تعداد ارتش یاجوج و ماجوج بود، پس تصمیم گرفتند آن‌ها را غارت کنند.</p> <p>۴) نفرات سپاه ذوالقرنین برابر نفرات سپاه یاجوج و ماجوج بود، پس تصمیم گرفتند آن‌ها را غارت کنند.</p>

۳۸	<p>كان قد بلغ ذوالقرنين مشرق الأرض و مغربها، و عدل بين الناس، حتّى كان يحتسب ملك من الملوك العادلين:</p> <p>۱) ذوالقرنين به شرق زمین و غرب آن رسید و میان مردم عدالت برقرار کرد تا جایی که یکی از پادشاهان عادل شمرده می‌شد.</p> <p>۲) ذوالقرنین به شرق زمین و غرب آن رسیده بود و میان مردم عادلانه حکم کرد تا جایی که او را یکی از پادشاهان عادل بر می‌شمردند.</p> <p>۳) ذوالقرنین به شرق و غرب زمین رسیده بود، میان مردم عدالت برقرار کرد تا آنجا که حاکمی از حاکمان عادل شمرده شد.</p> <p>۴) ذوالقرنین به شرق و غرب زمین رسیده بود و میان مردم عدالت برقرار کرد تا جایی که یکی از پادشاهان عادل شمرده می‌شد.</p>
۳۹	<p>عَيِّنِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ لِلأَفْعَالِ التَّالِيَةِ:</p> <p>۱) كَانَا يُغْسِلَانِ: می‌شستند ۲ مرد</p> <p>۲) سَيُضْلَحُ: تعمیر خواهد شد</p> <p>۳) كَانُوا لَا يَسْكُنُونَ: زندگی نمی‌کنند</p> <p>۴) مَالَعَقَ: نمی‌لیسد</p>
۴۰	<p>اِتَّخِذِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ:</p> <p>۱) ذَكَرَ اسْمُ ذِي الْقَرْنَيْنِ بَعْدَ آيَاتٍ فِي الْقُرْآنِ اسْمَ ذَوَالْقَرْنَيْنِ فِي تَعْدَادِ آيَاتِ قُرْآنِي ذَكَرَ شَدِيدَ اسْتِ.</p> <p>۲) فَخَاطَبَهُ اللَّهُ فِي شَأْنِهِمْ وَ خَيَّرَهُ فِي مُحَارَبَةِ الْمُشْرِكِينَ. پس خداوند آنان را مخاطب قرار داده و در جنگ با مشرکان صاحب اختیار قرار داد.</p> <p>۳) يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسَيِّمَاتِهِمْ. مجرمان با چهره‌هایشان معرفی می‌شوند.</p> <p>۴) رَجَاءُ أَعْطَانِي الْهَدَايَا الَّتِي جَاءَ أَصْدِقَائِي بِهَا. لطفاً هدایایی که دوستانم دادند را بیاور.</p>
۴۱	<p>«يترك الطالب البيت و يذهب إلى المدرسة بعد أن يأكل عَدَاءَهُ!» عَيِّنِ الصَّحِيحَ: الطالب يدرس</p> <p>۱) لَيْلًا! ۲) مَسَاءً! ۳) صَبَاحًا! ۴) نَهَارًا!</p>

۴۲	<p>"عَيِّنِ مَا فِيهِ «نُونُ الْوَقَايَةِ»:</p> <p>۱) قَدْ ضَرَّنِي كَثِيرًا اللَّعِبُ الْكَمْبِيوتِرِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ!</p> <p>۲) يَتِمَّنِي أَغْلِبَ الشَّبَابُ أَنْ يَصِلُوا إِلَى النَّجَاحِ بِسَهُولَةٍ!</p> <p>۳) يَا صَدِيقَتِي! لَمْ لَمْ تَعْنِي زَمِيلَاتِي فِي تَعَلُّمِ الدَّرُوسِ!</p> <p>۴) بَيْنِي النَّاسُ بِيوتِهِمْ لَيْسَكُنَا وَ يَسْتَرِحُوا فِيهَا!</p>
۴۳	<p>عَيِّنِ عِبْرَةً جَاءَتْ فِيهَا الْحُرُوفُ الْجَارَّةُ أَكْثَرُ:</p> <p>۱) إِزْدَادَتْ الْخُرَافَاتُ فِي أَدْيَانِ النَّاسِ عَلَى مَرِّ الْعُصُورِ وَ لَكِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى لَمْ يَتْرِكِ النَّاسَ عَلَى هَذِهِ الْحَالَةِ.</p> <p>۲) فَقَدْ أُنْشِرَ فِي كِتَابِهِ الْكَرِيمِ بِهَذَا الْمَوْضُوعِ وَ لِذَلِكَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمُ الْأَنْبِيَاءُ لِيُبَيِّنُوا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ وَ الدِّينَ الْحَقَّ.</p> <p>۳) إِذَا كَانَ لَكَ فِكْرٌ قَادِرٌ تَسْتَطِيعُ بِهِ أَنْ تَفْهَمَ مَا تَقْرَأُ، فَالْتَجَارِبِ لَا تُغْنِينَا عَنِ الْكُتُبِ.</p> <p>۴) هُوَ مُحَاوَلَةٌ قَبِيحَةٌ لِكَشْفِ أَسْرَارِ النَّاسِ لِفَضَحِهِمْ وَ هُوَ مِنْ كِبَائِرِ الذُّنُوبِ فِي مَكْتَبِنَا وَ مِنَ الْأَخْلَاقِ السَّيِّئَةِ.</p>
۴۴	<p>عَيِّنِ مَا لَيْسَ فِيهِ نُونُ الْوَقَايَةِ:</p> <p>۱) يَا أُخْتِي! لَا تَحْزَنِي عَلَى فَسْلِكَ فِي الْإِمْتِحَانِ.</p> <p>۲) قَالَ الرَّسُولُ (ص) بِعَنْنِي اللَّهُ لِإِتْمَامِ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ.</p> <p>۳) أَسَاعِدُ زَمَلَاتِي حَتَّى يَسَاعِدُونِي فِي دُرُوسِي.</p> <p>۴) «فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ»</p>
۴۵	<p>عَيِّنِ مَا لَيْسَ فِيهِ نُونُ الْوَقَايَةِ:</p> <p>۱) قَالَتِ الْأُمُّ يُحَيِّرُنِي كَلَامُ ابْنِي فِي هَذَا الْمَجَالِ!</p> <p>۲) إِنَّمَا بِعَنْنِي رَبِّي لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ!</p> <p>۳) شَاهَدْتُ عَصْفُورًا كَانَ يَبْنِي عَشَّهُ فَوْقَ الشَّجَرَةِ!</p> <p>۴) قَوْلُ صَدِّقِي يَعْنِي اعْتَرَفَ بِصَدَقِ قَوْلِي!</p>

۴۶	عَيْنُ الْبَارَةِ الَّتِي فِيهَا عَدَدُ أَكْثَرُ مِنْ حُرُوفِ الْجَرِّ: (۱) إِنَّ أَغْلَبَ الْحَيَوَانَاتِ إِضَافَةً إِلَى امْتِلَاقِهَا لِللُّغَةِ خَاصَّةً بِهَا، تَمْلِكُ لُغَةً عَامَّةً. (۳) لَا أُمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ. (۲) وَ أَقْضُدُ فِي مَشِيكِ وَأَعْضُضُ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ. (۴) وَ بَعْدَ نَجَاتِهِ قَالَ الرَّجُلُ: رَفَعَنِي شَيْءٌ بَعَثَنِي إِلَى الْأَعْلَى بِقُوَّةٍ.
----	---

۴۷	عَيْنُ مَا هُوَ الصَّحِيحُ عَنِ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ: (۱) لِكُلِّ ذَنْبٍ تَوْبَةٌ إِلَّا سَوْءَ الْخُلُقِ. توبه: خبر (۳) وَقَعَ نَظْرِي عَلَى صُورِهِ الْجَمِيلَةِ. نظر: فاعل (۲) لَقَدْ اشْتَرَيْتُ مَلَابِسَ صَيْفِيَّةً لِهَذَا الْفَصْلِ. صَيْفِيَّة: مضاف إليه (۴) الْبَحْرُ وَالْأَسْمَاكُ نِعْمَةٌ عَظِيمَةٌ مِنَ اللَّهِ. الْأَسْمَاكُ: مبتدا
----	---

۴۸	عَيْنُ الْخَطَا فِي اسْتِعْمَالِ الْحُرُوفِ الْجَارَّةِ: (۱) وَ هُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ فِي عِبَادِهِ. العَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ. (۲) شَرَفُ الْمَرْءِ بِالْعِلْمِ وَالْأَدَبِ. (۴) وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي فَأِنِّي قَرِيبٌ.
----	--

۴۹	عَيْنُ الصَّحِيحِ عَنْ نُونِ الْوَقَايَةِ: (۱) أَخَذْتَنِي (۲) ضَرَبْتَنِي (۳) إِجْرَمْتَنِي (۴) مُسَاعَدْتَنِي
----	---

۵۰	كَنتُ أَسْكُتُ وَلَا أَقُولُ كَلَامًا، لِأَنِّي مَا كُنْتُ قَدْ عَرَفْتُ شَيْئًا عَنِ الْمَوْضُوعِ: (۱) سكوت كردم و سختی نگفتم، زیرا چیزی در مورد آن موضوع نمی فهمیدم. (۲) سكوت می كردم و حرفی نمی زدم، زیرا هیچ شناختی در مورد آن موضوع نداشته بودم. (۳) به علت اینکه چیزی در مورد آن موضوع نمی دانم، سكوت می كنم و سختی نمی گویم. (۴) سكوت می كردم و سختی نمی گفتم، زیرا چیزی در مورد آن موضوع نشنیده بودم.
----	---

۵۱	عَيْنُ الْخَطَا فِي ضَبْطِ حُرُوكَاتِ الْحُرُوفِ: (۱) الدَّافِقِينَ مِنَ الْحَيَوَانَاتِ اللَّبُونَةِ الَّتِي تُرَضُّ صَغَارَهَا! (۳) تُخَلِّصُ طَائِرَةٌ جَمِيلَةً مِنَ الْكَلْبِ الَّذِي عَزَمَ أَكْلَهَا! (۲) يَفْتَحُ بَابَ صَالَةِ الْإِمْتِحَانِ مَسْئُولُهُ لِلطَّلَابِ مِنْ قَبْلِ! (۴) الْحَسَدُ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْخَطْبَ!
----	--

۵۲	عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي اسْمِ الْفَاعِلِ أَوْ الْمَفْعُولِ: (۱) النَّاسُ يَعْتَمِدُونَ عَلَيْهِ: هُوَ الْمَعْتَمَدُ عَلَيْهِ (۳) النَّاسُ رَفَعُوا الْعِلْمَ: الْعِلْمُ هُوَ الرَّافِعُ (۲) هُوَ لَا يَغْفِرُ النَّاسَ: هُوَ غَفَّارٌ (۴) مَنْ يَقِفُ عِنْدَ الْبَابِ لِلْحَرَّاسَةِ: إِنَّهُ مَحْرُوسٌ
----	---

۵۳	عَيْنُ مَا فِيهِ اسْمُ الْمَبَالِغَةِ: (۱) الْعَاقِلُ مَنْ يَخْتَارُ التَّجَارِبَ. (۲) أَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ. (۳) الْعَالَمُ بِلَا عَمَلٍ كَالشَّجَرِ بِلَا ثَمَرٍ. (۴) يَا أَيُّهَا الثَّيْرُ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ.
----	--

۵۴	عَيْنُ الْأَصَحِّ وَالْأَدَقِّ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ وَالْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ: «يُسْأَلُ عَنْ سَبَبٍ وَقَوْفِهِمْ فَيَقُولُونَ: سَيَّارَتَنَا مُعْطَلَةٌ.» (۱) يُسْأَلُ: فَعْلٌ، مَضَارِعٌ، مَعْلُومٌ، مَجْرَدٌ ثَلَاثِي (۳) سَيَّارَةٌ: اسْمٌ، مَفْرَدٌ، مُؤَنَّثٌ، اسْمٌ مَبَالِغَةٌ / مَبْتَدَأٌ (۲) سَبَبٌ: اسْمٌ، مَفْرَدٌ، مُذَكَّرٌ، جَامِدٌ / مَضَافٌ إِلَيْهِ (۴) مُعْطَلَةٌ: اسْمٌ، مَفْرَدٌ، مُؤَنَّثٌ، اسْمٌ فَاعِلٌ / خَبَرٌ
----	---

۵۵	عَيْنِ الْخَطَأُ: ۱) مُجَاهِدَةٌ: مصدر من بابِ المفاعلة ۲) مُجَاهِدَةٌ: مصدر من بابِ مُفَاعَلَةٍ ۳) مُتَظَاهِرٌ: اسم الفاعل من بابِ تفاعل ۴) مُتَعَلِّمٌ: اسم الفاعل من بابِ تَفَعُّلٍ
۵۶	عَيْنِ مَا لَيْسَ فِيهِ اسم التفضيل: ۱) أَرِيدُ سَرَاوِيلَ أَفْضَلَ مِنْ هَذِهِ. ۲) زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ. ۳) وَاسْتَقُوا مِنْهَا كَلِمَاتٍ أُخْرَى، مِثْلَ «يَكْنِزُونَ». ۴) النَّبِيُّ قَالَ: «حَسْبُكَ مِنْ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أُرَيْع».
۵۷	عَيْنِ الْأَنْسَبِ لِلْجَوَابِ عَنِ التَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ: «قَرَّرْتُ مَعَ أَخِي الصَّغِيرِ أَنْ نَذْهَبَ غَدًا رَأْسَ السَّاعَةِ الْعَاشِرَةِ وَ النَّصْفِ لِمُشَاهَدَةِ آثَارِ الْمَتْحَفِ التَّارِيخِيَّةِ!»: ۱) بَا بَرَادِرِ كَوِجَكَمِ قَرَارِ گِذَاشْتَمِ فَرْدَا رَأْسِ سَاعَتِ دِه وَ نِیمِ بِهِ مُشَاهَدَةِ آثَارِ تَارِیْخِیِ مَوْزِهِ بَرَوِیمِ! ۲) بَا بَرَادِرِ كَوِجَكِ تَرَمِ قَرَارِ گِذَاشْتِیمِ رَأْسِ سَاعَتِ دِه وَ نِیمِ فَرْدَا بِهِ دِیدَنِ آثَارِ مَوْزِه‌هَایِ تَارِیْخِیِ بَرَوِیمِ! ۳) مَن وَ بَرَادِرِ كَوِجَكِ تَرَمِ قَرَارِ گِذَاشْتِمَایِمِ فَرْدَا سَرِ سَاعَتِ دِه وَ نِیمِ بَرَایِ مُشَاهَدَةِ آثَارِ تَارِیْخِیِ بِهِ مَوْزِهِ بَرَوِیمِ! ۴) مَن بَا بَرَادِرِ كَوِجَكَمِ قَرَارِ گِذَاشْتَمِ سَرِ سَاعَتِ دِه وَ نِیمِ صَبِیحِ فَرْدَا بَرَایِ دِیدَنِ آثَارِ تَارِیْخِیِ دَرِ مَوْزِه‌هَایِ بَرَوِیمِ!
۵۸	عَيْنِ الْخَطَأِ فِي التَّرْجُمَةِ: ۱) الْغُصُونُ النَّضْرَةُ نَمَتْ مِنْ حَيَّةٍ : شاخه‌های سرسبز از یک دانه رشد کردند. ۲) إِنَّ الْأَنْعَمَ الْمَنْهَمَةَ الَّتِي نَرَاهَا مِنْ اللَّهِ تَعَالَى : همانا نعمت‌های ریزان که آن‌ها را می‌بینیم، از خداوند والا مرتبه است. ۳) قَوْلٌ لَا أَعْلَمُ نَصْفَ الْعِلْمِ : گفتن نمی‌دانم نیم دانش است. ۴) مَنْ ذَا الَّذِي يُخْرِجُ مِنَ الشَّجَرَةِ الثَّمَرَةَ. : چه کسی از درخت میوه‌ها را خارج ساخته است؟
۵۹	عَيْنِ الْخَطَأِ: ۱) هَلْ تَعْلَمُ أَنَّكَ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصْنَعَ الْعَطِرَ مِنَ النَّفْطِ: آيا می‌دانی که تو می‌توانی از نفت عطر بسازی! ۲) أَحِبَّ أَنْ يَجْعَلَني اللَّهُ مَنْ يَبْقَى ذِكْرَهُمْ: دوست دارم که خدا مرا از کسانی قرار دهد که یادشان باقی می‌ماند! ۳) لِلْمُؤْمِنِ كَلَامٌ لَيْنٌ يَجْذِبُ بِهِ قُلُوبَ النَّاسِ: مؤمن سخنی نرم دارد که به‌وسیلهٔ آن قلب‌های مردم را جذب می‌کند! ۴) اللَّهُمَّ: أَعْطِنَا مَا تَحِبُّ وَ اجْعَلْهُ فِي سَبِيلِ كَسْبِ رِضَاكَ: خدایا! به ما آنچه را دوست داری عطا کن و آن را در راهی قرار بده که راضی هستی!
۶۰	عَيْنِ الْخَطَأِ فِي تَرْجُمَةِ الْعِبَارَاتِ الشَّعْرِيَّةِ: ۱) مَنْ جَرَّبَ الْمُجَرَّبَ حَلَّتْ بِهِ الدَّامَةُ - هرکس تجربه شده‌ای را تجربه کند، پشیمان می‌شود. ۲) حَتَّى يَذُوقَ مِنْهُ كَأْسًا مِنَ الْكِرَامَةِ. - تا جامی از بزرگواری از آن چشیده شود. ۳) فَكُنْ تَمَرُّزُ عَيْشِي وَ أَنْتَ حَامِلُ شَهْدٍ. - چه بسیار زندگی‌ام را تلخ می‌کنی در حالی که حامل عسل هستی. ۴) وَ إِنْ شَكَوْتُ إِلَى الطَّيْرِ نُحْنُ فِي الْوُكُنَاتِ. - و اگر به پرندگان شکایت برم، در لانه‌ها شیون کنند.

پاسخنامه تشریحی

۱	<p>گزینه ۴ ترجمه گزینۀ درست: «دو شاعر بزرگ هنگامی که ایوان کسری را دیدند، دو قصیده سرودند»</p> <p>ترجمه گزینۀ های دیگر:</p> <p>گزینه ۱: غواصان به اعماق اقیانوس رفتند. کلمه های جمع: اَلْقَوَاصِیون / اَعْمَاق</p> <p>گزینه ۲: آفتاب پرست دو چشمش را در جهت های مختلف می چرخاند. کلمه جمع: اِتِّجَاهَات</p> <p>گزینه ۳: به درستی که سلمان فارسی از یاران پیامبر است. کلمه جمع: اصحاب</p> <p>یادمون باشه: دو نوع جمع داریم، جمع سالم و جمع مکسر (کلمات مثنی جزء جمع حساب نشده)</p>
۲	<p>گزینه ۲ چشمه = چشمه ینبوع و عین دو کلمه مترادفند نه متضاد.</p> <p>ترجمه گزینۀ های دیگر:</p> <p>(۱) سائل (مايع) ≠ جامد (جامد) (۳) سلم (صلح) ≠ حرب (جنگ) (۴) ظلام (تاریکی) ≠ ضیاء (روشنایی)</p>
۳	<p>گزینه ۲ پادشاه - پادشاهان</p> <p>بررسی سایر گزینه ها:</p> <p>گزینه ۱: «دُتَب» به معنی دم است که جمع آن «أَذْنَاب» است. «دُنُوب» به معنی گناهان است و مفرد آن «دُتَب» می باشد.</p> <p>گزینه ۳: «اِتِّجَاهِیْن» مثنی است، اِتِّجَاح به معنی «طرف و سمت» است.</p> <p>گزینه ۴: «مُصَاحِبَه» به معنی هم صحبتی است و مصدر است، جمع کلمه صاحب، اصحاب است.</p>
۴	<p>گزینه ۳ «عین» و «ینبوع» هر دو به معنی چشمه می باشند.</p> <p>ترجمه گزینۀ ۳: چشمه ای در نزدیکی آبشار در روستا هست.</p> <p>ترجمه گزینۀ های دیگر:</p> <p>(۱) جنگلی سبز و رودخانه ای پر از آب در اطراف شهرمان است. (۲) طاووس دم زیبایی دارد که مانند آن در حیوانات دیگر نیست. (۴) ماهی های نورانی، تاریکی دریا را به روز روشن مبدل می کنند.</p>
۵	<p>گزینه ۴ ترجمه گزینۀ ۴ ماده ای که با غذا آن را می خوریم: روغن</p> <p>ترجمه و تصحیح گزینۀ های دیگر:</p> <p>۱: حیوانی که می تواند در یک زمان دو طرف را ببیند، جغد / جواب درست: الحریاء (آفتاب پرست)</p> <p>۲: هم معنی گناه «المعصیه»: دُم / جواب درست: اَلذَّنْب</p> <p>۳: عملی که به باکتری کمک می کند: پیشگیری / پیشگیری مانع عمل باکتری است.</p>
۶	<p>گزینه ۴ سؤال، مفعولی را می خواهد که هم مضاف و هم موصوف باشد. این حالت زمانی اتفاق می افتد که ترکیب اضافی - وصفی داشته باشد (اسم + اسم / ضمیر / اسم الدار) در اینصورت (اسم یا ضمیر) مضاف الیه و (کلمه ال دار) صفت است.</p> <p>که در گزینه ۴، (سمکة) مفعول است و (ک) مضاف الیه و (الحراء) صفت آن است.</p> <p>گزینه ۱: «الدَّرْسَة» صفت برای (المسائل) که (مجرور به حرف جر) است. (مضاف الیه ندارد)</p> <p>گزینه ۲: «العلمیة» صفت برای (الجلسات) که (مجرور به حرف جر) است. (مضاف الیه ندارد)</p> <p>گزینه ۳: «الصالحون» صفت برای (عباد) است که (فاعل) می باشد. (مضاف الیه الله است).</p>
۷	<p>گزینه ۲ در جای خالی اول برای الشَّمْس، صفت می خواهیم پس گزینه ۳، به جهت نداشتن «أل» و نیز مجرور بودن و گزینه ۴، به جهت مرفوع بودن از موصوف تبعیت نکرده اند. در گزینه های ۱ و ۴ هم، «المناطق» که موصوف است نباید «أل» می گرفت چون صفت آن، «مختلفة» «أل» ندارد.</p>
۸	<p>گزینه ۳ زیرا طبق نکته: اسم اشاره در اول عبارت + اسم بدون (أل) ← اسم بدون «أل» خبر است.</p> <p>در گزینه های دیگر به ترتیب «فی الصَّف»، «أُمّهات»، «یقرءان درسهما» خبر می باشد.</p>

۹	<p>گزینه ۴ بررسی گزینه‌ها:</p> <p>گزینه ۱: (أمر) خبر از نوع اسم</p> <p>گزینه ۲: (عَدْوَة) خبر از نوع اسم</p> <p>گزینه ۳: (تَحْيَرْنَا) خبر از نوع جمله</p> <p>گزینه ۴: (حيوان) خبر از نوع اسم + يُحِبُّ خبر از نوع جمله</p>
۱۰	<p>گزینه ۳ لا + تَذْهَبِينَ ← لا تَذْهَبِي ← «ی، فاعل از نوع ضمیر بارز است، در گزینه‌های دیگر به ترتیب:</p> <p>(۱) عین (۲) هُوَ مستتر در جاء (الطفلُ فاعل نیست زیرا قبل از فعل آمده است) (۴) «نا» در أَكْتُبْنَا (بنویس ما را) مفعول به است.</p>
۱۱	<p>گزینه ۳ «أَهْدَى» فعل و فاعل «هو» در آن پنهان است.</p>
۱۲	<p>گزینه ۳ پس خداوند آرامشش را بر پیامبر و مؤمنان فرو فرستاد. / الله فاعل است.</p> <p>ترجمه گزینه‌های دیگر:</p> <p>(۱) نتیجه علم، خالص بودن عمل است.</p> <p>(۲) حسادت خوبی‌ها را می‌خورد، همان‌طور که آتش هیزم را.</p> <p>(۴) مؤدب بودن، بد بودن نسب را می‌پوشاند.</p>
۱۳	<p>گزینه ۳ بررسی گزینه‌ها:</p> <p>گزینه ۱: جارة مبتدا است و به نا اضافه شده اما صفت ندارد و حنون خبر آن است (همسایه ما مهربان و صبور و و سپاس گزار است).</p> <p>گزینه ۲: معلم مبتدا، مدرسه مضاف الیه و مشفق خبر است. (معلم مدرسه نسبت به مدری واقعا مهربان است).</p> <p>گزینه ۳: اطفال مبتدا، المجتمع مضاف الیه و المجتهدون صفت است برای اطفال و افتخار خبر است برای اطفال (فرزندان تلاشگر جامعه برای ما افتخار هستند).</p> <p>گزینه ۴: عمال مبتدا و القرية مضاف الیه و مجدودن خبر است. (کارگران روستا تلاشگر هستند برای کسب روزی حلال).</p>
۱۴	<p>گزینه ۲ سؤال از ما می‌خواهد گزینه‌ای را بیاییم که مفعول را توصیف می‌کند. یعنی صفت پیدا کنید که موصوف آن نقش مفعول را در جمله داشته باشد. که در گزینه ۲ (نفس) مفعول و (المطمئنة) صفت آن است.</p> <p>گزینه ۱: (الطبيعي) صفت / (السل) مضاف الیه</p> <p>گزینه ۳: (الحسنة) صفت / (الأخلاق) مجرور به حرف جرّ</p> <p>گزینه ۴: (كُلُّ) مفعول است اما صفت ندارد (شیء مضاف الیه) است.</p>
۱۵	<p>گزینه ۲ در جمله اسمیه زمانی مبتدا و خبر جابه‌جا می‌شوند که (مبتدا نکره) و خبر (جار و مجرور) باشد.</p> <p>در گزینه ۲: (للبط: خبر مقدّم و از نوع جارو مجرور است) و (غدة) اسم نکره و مبتدای مؤخر می‌باشد.</p> <p>گزینه ۱: جمله فعلیه است و مبتدا و خبر ندارد.</p> <p>گزینه ۳: بوم (مبتدا) / طائر (خبر)</p> <p>گزینه ۴: الحریاء (مبتدا) / تستطیع (خبر)</p>
۱۶	<p>گزینه ۱ لاشک: بدون شک / کیفیة استعمال: چگونگی به کارگیری (به کار رفتن) / الأعشاب الطبیة: گیاهان دارویی / قد ساعدت: کمک کرده است. (رد گزینه‌های ۲ و ۴) / صنع: ساختن، تولید کردن (رد گزینه ۳)</p>
۱۷	<p>گزینه ۳ علينا أن نحترم: ما باید احترام بگذاریم (برماست که احترام بگذاریم) / الأديان إلهية: ادیان الهی / مع احتفاظ: همراه حفظ / كُلُّ مَنَّا: هر یک از ما</p>
۱۸	<p>گزینه ۴ يستطيع: می‌تواند (رد گزینه ۳) / أن يذهب: که برود (رد گزینه ۲) / فی سيارته: در ماشینش (رد گزینه ۱)</p>
۱۹	<p>گزینه ۴ نکاتی در مورد خطای ترجمه در گزینه‌های دیگر:</p> <p>۱: کلماتی چون تستطیع من خلالها ترجمه نشده است و باعث می‌شود در جمله عربی وجود ندارد.</p> <p>۲: به وسیله آن ترجمه نشده.</p> <p>۳: للحيوانات لغة باید به صورت "حيوانات زبانی دارند..." ترجمه شود و فعلی به معنی باعث می‌شود در سوال وجود ندارد.</p>
۲۰	<p>گزینه ۱ تصحیح ترجمه: «محبوب‌ترین بندگان خدا نزد خداوند، سودمندترینشان برای بندگان است.</p> <p>یادمون باشه: أَحَبُّ: دوست داشت / فعل ماضی</p> <p>أَحَبُّ: دوست دارم / فعل مضارع</p> <p>أَحَبُّ: محبوب‌تر / اسم تفضیل</p>
۲۱	<p>گزینه ۲ بنا بر ترجمه گزینه ۲ را نمی‌توان مجهول خواند؛ زیرا فاعل در جمله وجود دارد.</p> <p>مادر مهربان پسرش را شیر داد. در حالی که او بسیار کوچک بود.</p>

در سایر گزینه‌ها فاعل به وضوح مشخص نیست.

گزینه ۲: اجازه نده که احترام فقرا به دلیل فقرشان ترک شود.
 فاعل فعل مجهول نباید در جمله باشد «قابل تشخیص نیست»
 بررسی سایر گزینه‌ها:
 گزینه ۱: «أُرِيدَ می‌خواهم (من). تخبر: خبر دهی (تو)
 گزینه ۳: «يُمْكِنُ: ممکن است (آن) - لا نكرم: اکرام نکنیم (ما)
 گزینه ۴: «أَكْرَمَ: گرامی می‌دارم (من) يمنح: اجازه می‌دهد. (او)

۲۲

گزینه ۲: زیرا نائب فاعل باید مرفوع باشد: «يُخْتَرَمُ الوالدان»

۲۳

گزینه ۳: «عَلَّمَكَ، فعل معلوم است. فعل مجهول در گزینه‌های دیگر از این قرار است:
 گزینه ۱: تُرْجَع
 گزینه ۲: أَنْزَلَ
 گزینه ۴: خُلِقَتْ

۲۴

گزینه ۱: ترجمه گزینه درست: آیا به شتر نگاه نمی‌کنند چگونه آفریده شده است.
 صورت سؤال فعلی را می‌خواهد که فاعل نداشته باشد، فعل مجهول فاعل ندارد، بلکه نائب فاعل دارد. (خُلِقَتْ: فعل ماضی مجهول است و ضمیر مستتر هی نائب فاعل است)
 ترجمه گزینه‌های دیگر:
 گزینه ۲: بسیاری از امت‌ها از او اطاعت کردند و به خاطر عدالت و هیبتش از او استقبال کردند.
 گزینه ۳: دزدان خانه‌هایمان را خراب می‌کنند و اموالمان را به یغما می‌برند.
 گزینه ۴: خداوند می‌آفریند آنچه را که می‌خواهد.
 در هر سه جمله، فعل‌های معلومی هست که دارای فاعلند.

۲۵

گزینه ۲: صورت سؤال فعلی را می‌خواهد که فاعلش را می‌شناسیم.
 منظور این است که در کدام گزینه فعل مجهول نداریم، چون فقط در فعل مجهول، فاعل محذوف می‌شود و در سایر افعال ما فاعل را می‌شناسیم.
 گزینه ۱: «يَنْتَعَمُ / گزینه ۳: «تُظْطَرُّ / گزینه ۴: «تُعَذُّ
 فعل‌های مجهول هستند.

۲۶

گزینه ۱: «كُتِبَ، در گزینه ۲، فعل لازم است و «رسالة» مفعول آن است.
 در گزینه ۳، «كُتِبَ» فعل معلوم و غیر مناسب برای فاعل «حمید» آمده است، در گزینه ۴، فعل «كُتِبَ» مجهول؛ ولی از نظر جنس با نائب فاعل خود (رسالة) تطابق ندارد.
 یادمون باشه: نائب فاعل به سه صورت اسم ظاهر، ضمیر بارز و ضمیر مستتر می‌آید و همیشه از نظر جنس با فعل مجهول تطابق دارد.

۲۷

گزینه ۲: «قُرِأتْ، و «خُلِقَ» دو فعل مجهولند، در دو گزینه «الف» و «ج» هیچ فعل مجهولی وجود ندارد و گزینه «د» تنها یک فعل مجهول دارد. (أُمرُوا)

۲۸

گزینه ۲: ترجمه گزینه درست: دوستانم! شما پاداش داده می‌شوید به آنچه از عمل خیر برای دیگران انجام دادید. / تُجْزَوْنَ: فعل مجهول و خبر است.
 ترجمه گزینه‌های دیگر:
 گزینه ۱: آن مردان از اخلاق بد رهایی یافتند.
 گزینه ۳: دانشجویان باهوش استادانشان را گرامی می‌دارند و به آنان احترام می‌گذارند.
 گزینه ۴: کارگران حفرة بزرگی در زمین ایجاد می‌کنند.

۲۹

گزینه ۱: فعلی که در آن فاعل نیست، فعل مجهول است که تنها فعل مجهول (أُستشهدوا) در گزینه «۱» می‌باشد و مابقی افعال در سایر گزینه‌ها فعل معلوم است و فاعل دارند.
 نکته: فاعل (در فعل‌های معلوم) هیچ‌گاه از جمله حذف نمی‌شود و فقط می‌تواند مستتر (پنهان) شود، ولی اگر بحث «حذف فاعل» مطرح شد فقط منظور «فعل مجهول» است.

۳۰

گزینه ۴: ترجمه عبارت: «ذوالقرنین به آن‌ها دستور داد که آهن و مس بیاورند»
 (۱) از شما می‌خواهم که در ساختن این سد کمک بکنید. (أَنْ تُسَاعِدُونِي)
 (۲) مردم به ما خوش آمد می‌گفتند؛ هنگامی که وارد سالن شدیم. (كَانَ - يُرْجَبُونَ)
 (۳) فقط در کارهای زیادی استفاده می‌شود. (يُستَخدَمُ)

۳۱

گزینه ۴: «يُجْلَسُ فعل مجهول است که با وجود «المعلم» نباید مجهول می‌شد و درست آن يُجْلِسُ است.
 معلم دانش آموز اخلاق را به اجبار می‌نشانند.

۳۲

گزینه ۴: گزینه ۱: يُعْرَفُ، گزینه ۲: قُرِيَ و در گزینه ۳: حُضِرَتْ فعل مجهول‌اند، ولی در گزینه ۴: يَنْصُرُ فعل معلوم است.

۳۳

۳۴	<p>گزینه ۳ بررسی گزینه‌ها:</p> <p>گزینه ۱) أفواه: جمع مکسر فم</p> <p>گزینه ۲) قلوب: جمع مکسر قلب</p> <p>گزینه ۳) تَوَكَّدُ فعل معلوم است و ظواهر جمع مکسری است که فاعل است نه نائب فاعل.</p> <p>گزینه ۴) الأصوات جمع مکسر صوت.</p>
۳۵	<p>گزینه ۱ بررسی سایر گزینه‌ها:</p> <p>گزینه ۱: اصنام جمع مکسر اما مفعول جمله است نه فاعل!</p> <p>گزینه ۲: فاعل جمله ینایع و جمع مکسر است!</p> <p>گزینه ۳: أصوات فاعل جمله و جمع مکسر است!</p> <p>گزینه ۴: فعل مجهول داریم پس اییات با این که جمع مکسر است نمی تواند فاعل جمله باشد!</p> <p>*دقت کنید که اییات و اصوات جمع بیت و صوت می باشند که مکسرنند! و جمع مونث سالم نیستند.</p>
۳۶	<p>گزینه ۲ فعل «بُرْتُ» در جمله گزینه ۲، یک فعل مجهول است. نائب فاعل آن ضمیر بارز «تُ» می‌باشد.</p> <p>ترجمه عبارت: «بگو که من خود مأمورم که تنها خدا را پرستش کنم و دین را برای او خالص گردانم.»</p> <p>در گزینه‌های دیگر همه فعل‌ها مبنی بر معلوم و دارای فاعل هستند.</p> <p>گزینه ۱: تنها کسی که به خدا ایمان دارد و به امور مردم اهتمام می ورزد، از وطن دفاع می‌کند.</p> <p>گزینه ۳: بی‌شک بعضی گناهان گناه است، تجسس نکنید.</p> <p>گزینه ۴: در مسیرش و به خاطر عدالتش، مردم به او خوش آمد می‌گفتند.</p>
۳۷	<p>گزینه ۳ کان: بود / عدد جیش: تعداد ارتش (رد گزینه ۱ و ۴) / ضعیفی: دو برابر (رد گزینه ۲ و ۴) / فعزموا: پس تصمیم گرفتند / اَنْ يَنْهَبُوهُمْ: که آنها را غارت کنند.</p>
۳۸	<p>گزینه ۴ در گزینه ۱ رسید نادرست است.</p> <p>در گزینه ۲ برمی‌شمردند، معلوم است، در حالی که جمله مجهول است.</p> <p>در گزینه ۳ شمرده شد ماضی ساده است، در حالی که باید ماضی استمراری ترجمه می‌شد.</p>
۳۹	<p>گزینه ۲ نادرستی گزینه‌ها:</p> <p>گزینه ۱ ← فعل ماضی استمراری (مجهول) است، یعنی شسته می‌شدند.</p> <p>گزینه ۳ ← فعل ماضی استمراری (معلوم) است، یعنی زندگی نمی‌کردند.</p> <p>گزینه ۴ ← فعل ماضی منفی است، یعنی نلیسید.</p>
۴۰	<p>گزینه ۱ ترجمه درست گزینه‌های دیگر:</p> <p>۲) پس خداوند در مورد آنان او را خطاب کرد و در جنگیدن با مشرکان به او اختیار داد.</p> <p>۳) مجرمان با چهره‌هایشان شناخته می‌شوند.</p> <p>۴) لطفاً هدایایی که دوستانم آوردند، بده.</p>
۴۱	<p>گزینه ۲ دانش‌آموز بعد از خوردن ناهارش خانه را ترک می‌کند و به مدرسه می‌رود ← دانش‌آموز بعد از ظهر درس می‌خواند.</p>
۴۲	<p>گزینه ۱ ضرر، یضر "ن" در ریشه فعل وجود ندارد.</p>
۴۳	<p>گزینه ۴ گزینه ۱: فی ادیان / علی مَرّ علی هذه</p> <p>گزینه ۲: فی کتاب / بهذا / لذلك / إلیهم</p> <p>گزینه ۳: لک / به / عن الکتب</p> <p>گزینه ۴: لکشف / لفضح / من کبائر / فی مکتب / من الأخلاق</p>
۴۴	<p>گزینه ۱ فعل «لا تحزنی» فعل نهی مفرد مونث است و حرف «ن» در این‌جا از ریشه فعل «حزن» می‌باشد.</p> <p>در گزینه‌های دیگر به ترتیب یعنی، یساعدون و یُنَجِّنِ نون وقایه گرفته‌اند.</p>
۴۵	<p>گزینه ۳ در فعل «بنایینی» حرف «ن» از خود ریشه است، اما در سایر گزینه‌ها «ن» به فعل‌ها با ریشه‌های «حَیَّرَ»، «بَعَثَ» و «صَدَّقَ» اضافه شده است.</p>
۴۶	<p>گزینه ۱ در گزینه یک، ۳ حرف جر وجود دارد: إلی، ل، بِ</p> <p>ترجمه گزینه ۱: «بی‌شک بیشتر حیوانات اضافه بر یک زبان خاص به خود، زبانی عمومی دارند.</p> <p>ترجمه و بررسی گزینه‌های دیگر:</p> <p>گزینه ۲: «و در راه رفتن میانه‌رو باش و از صدایت بکاه، زیرا بدترین صداها، قطعاً صدای خران است. حروف جر (فی، مِنْ)</p>

گزینه ۳: صاحب هیچ سود و ضرری برای خودم نیستم، جز آنچه (حرف جر: لِ) خدا بخواهد.
 گزینه ۴: و پس از نجاتش مرد گفت: ناگهان چیزی مرا با قدرت به بالا برد. حروف جر (إِلَى - بِ) نکته: لام در آصوت گزینه ۲ لام جاره نیست.

گزینه ۳ (نظر) در جمله نقش فاعل دارد، ترجمه عبارت: نگاهم به عکس‌های زیبایی‌اش افتاد.
 ترجمه گزینه‌های دیگر و جواب صحیح محل اعرابی کلمات:
 گزینه ۱: هر گناهی توبه‌ای دارد، جز بداخلاقی. / توبه: مبتدا
 گزینه ۲: لباس‌های تابستانی برای این فصل خریدم. / صیفیه: صفت
 گزینه ۴: دریا و ماهی‌ها، نعمت بزرگی از جانب خدا هستند. / الأسماء معطوف بر البحر است.
 یادمون باشه: ۱- در جمله‌هایی که خبر جار و مجرور است، بر مبتدا مقدم می‌شود (جمله گزینه ۱) ۲- صفت برای جمع مکسر غیر عاقل به صورت مفرد مؤنث می‌آید. (جمله گزینه ۲) ۳- کلمه‌ای که پس از فعل آمده، کننده فعل جمله است، فاعل می‌باشد (جمله گزینه ۳) ۴- در زبان عربی «هو» نقش یک کلمه را بر عهده می‌گیرد و کلماتی که پس از کلمه‌ای با فاصله یک حرف عطفی مانند: وَ، أَوْ می‌آیند، معطوف نامیده می‌شوند. (عبارت گزینه ۴)

گزینه ۱ صحیح این عبارت «وَهُوَ إِلَى يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ» و او کسی است که توبه را از بندگانش قبول می‌کند.

گزینه ۱ زیرا در گزینه‌های دیگر نون وقایه همراه با اسم آمده است و فقط در گزینه ۱ نون وقایه همراه با فعل آمده است (زیرا گزینه‌های ۲ و ۳ و ۴ هر سه مصدرند و مصادر در عربی اسم محسوب می‌شوند).

گزینه ۲ خطای سایر گزینه‌ها:
 گزینه ۱: سکوت کردم - سخنی نگفتم - نمی‌فهمیدم.
 گزینه ۳: نمی‌دانم - می‌کنم - نمی‌گویم.
 گزینه ۴: نشنیده بودم.

گزینه ۱ الحيوانات ← الحيوانات / تُرَضُّ (مجهول) ← تُرَضُّ (معلوم)

گزینه ۱ ترجمه عبارت گزینه ۱: مردم به او اعتماد می‌کنند: او شخص قابل اعتماد است.
 ترجمه گزینه‌های دیگر و بیان خطا:
 گزینه ۲: او مردم را نمی‌بخشد: او بسیار بخشنده است. (تصحیح: هُوَ لَيْسَ غَفَّارًا: او بخشنده نیست)
 گزینه ۳: مردم پرچم را بالا بردند: پرچم بالا برنده است. (تصحیح: أَلْعَلُّ هُوَ التَّرَفُّعُ: پرچم بالا برده شده است)
 گزینه ۴: هر کسی که برای نگهبانی کنار در می‌ایستد: او نگهبانی شده است (تصحیح: إِنَّهُ حَارِسٌ، او نگهبان است).

گزینه ۲ زیرا «فَلَامَ» بر وزن «فَعَال» می‌باشد.

گزینه ۳ در گزینه ۱ «معلوم» و در گزینه ۲ «مضاف‌الیه» و در گزینه ۴ «اسم فاعل» نادرست می‌باشد.

گزینه ۱ زیرا مصدر باب مفاعله، «مُجَاهِدَةٌ» می‌باشد نه مُجَاهِدَةٌ.

گزینه ۴ گزینه ۱ «أَفْضَلُ»، گزینه ۲ «الدُّنْيَا»، گزینه ۳ «أُخْرَى»، صفت از نوع اسم تفضیل است.
 در گزینه ۴، «أَرْبَع» عدد چهار است و معنی صفت نمی‌دهد.

گزینه ۱ آخی الصغیر: برادر کوچکم (رد گزینه ۲ و ۳) / السَّاعَةُ العَاشِرَةُ وَالتَّصَفُّ: ساعت ده و نیم (رد گزینه ۴)

گزینه ۴ میوه‌ها ← میوه خارج ساخته ← خارج می‌سازد

گزینه ۴ و اجعله فی سبیل کسب رضا: و آن را در راه کسب رضایت قرار بده.

گزینه ۲ ترجمه صحیح گزینه (ب): تا جامی از بزرگواری را از آن بجشد.

پاسخنامه کلیدی

۱	۴	۱۱	۳	۲۱	۲	۳۱	۴	۴۱	۲	۵۱	۱
۲	۲	۱۲	۳	۲۲	۲	۳۲	۴	۴۲	۱	۵۲	۱
۳	۲	۱۳	۳	۲۳	۲	۳۳	۴	۴۳	۴	۵۳	۲
۴	۳	۱۴	۲	۲۴	۳	۳۴	۳	۴۴	۱	۵۴	۳
۵	۴	۱۵	۲	۲۵	۱	۳۵	۱	۴۵	۳	۵۵	۱
۶	۴	۱۶	۱	۲۶	۲	۳۶	۲	۴۶	۱	۵۶	۴
۷	۲	۱۷	۳	۲۷	۱	۳۷	۳	۴۷	۳	۵۷	۱
۸	۳	۱۸	۴	۲۸	۲	۳۸	۴	۴۸	۱	۵۸	۴
۹	۴	۱۹	۴	۲۹	۲	۳۹	۲	۴۹	۱	۵۹	۴
۱۰	۳	۲۰	۱	۳۰	۱	۴۰	۱	۵۰	۲	۶۰	۲